

Al dichterbij

de nacht wordt donker —
in stilstaand rijstveldwater
spiegelt de melkweg

Izen, † 1770

de nacht verdiept zich,
zo ook de slaap in dorpen —
geruis van water

Taniguchi Buson, 1715-1783

Solorenga 3
Innerlijke dialoog

Renga 1

een kom frambozen,
met wie delen? wat er meer
aan toe te voegen?

*of stuivertje wisselen,
mijn handen laten rusten*

bij een open brug
zwom ik naar de overkant,
klom de kade op

*duivenvluchten rond de kerk
in een ommuurde stadswijk*

* * *

ik ben 'een elders' —
dat vraagt zoektochten, uit zich
in vergezichten

*vleugelgeruis bij maanlicht
met sterren van en náást me*

Renga 2

want ook: een stad trekt
leegte aan; in een gehucht
naar iemand uitzien

*momenten lossen zich op,
mijn jeugd bleef, werd tot 'duur'*

na elke windvlaag
sterft de suizeling tot *niets*,
soms bewaar ik dat

*zinnen leggen me open,
houden de taal onderhands*

* * *

liever aan zee
geuren — van ver — dwalen
cactusbloei binnen

*dat langzame doet ertoe:
opgaan in hoe water ruist*

Simon Buschman: Job Degenaar, een begaafd, sensitief dichter, prozaïst, musicus, schrijft zijn reflectie ook vanuit de twee melodieuze openingshaiku's; een van Izen en een van Buson. Zowel 'spiegelt de melkweg' als 'geruis van water' zijn een in zichzelf bewegend toestandsbeeld.

De renga leeft in de reflectie toe naar het 'opgaan in het al', het uiteindelijke in zichzelf bewegende toestandsbeeld. De cyclus is dan rond. De lemniscaat heeft zijn vorm voor de ruimte en zijn tijdsaanduiding in het begrip eeuwigheid gevonden.

Ook in deze derde solorenga gaat het om zowel een a-partner als een b-partner die zowel elkaars tegenpolen zijn als elkaar in menig opzicht aanvullen; en zeker ook versterken. De a-partner is 'een elders', de b-partner is 'deze hier'. Interessant is waar de verbindingsbruggen zich bevinden. Deze zijn, eenmaal gebouwd, vaste gegevens.